

Pyhä Henki kirkastaa Kristusta

Kolminaisuuden päivä

Joh. 16:12-15

12. Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan.

13. Kun hän, totuuden Henki, tulee, hän johtaa teidät kaikkeen totuuteen. Mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevat hän julistaa teille.

14. Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

15. Kaikki, mikä on Isän, on myös minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

Elämäsi parhaat hetket

Mikä on Sinun elämässäsi parasta? Mitkä ovat elämäsi onnellisimmat hetket? Ensimmäinen rakkausko, avioliittoon vihkiminenkö, ensimmäisen lapsen syntymäkö, uuden haastavan ja mielekkään tehtävän löytäminenkö, syntien anteeksisaamisen tuoma rauha ja iloko, riemu siitä, että joku viereltäsi löytää pelastuksen Jeesuksessa, vai mikä? Kaikki nuo asiat voivat olla toki suuria lahjoja ja ilon syitä, mutta minulle henkilökohtaisesti parhaita hetkiä elämässäni ovat olleet ne, kun Herran sana on avautunut ja on saanut hiljaisen vakuutuksen Raamattua lukiessa, että NYT Herra puhuu juuri minun sydämelleni ja avaa omaa sydäntään. Kuitenkin usein on Raamatun edessä joutunut kokemaan, että Sana ei avaudu, Herra ikään kuin pysyy hiljaa.

Miksi emme ymmärrä?

Niin, miksi meidän on usein vaikea ymmärtää Raamatun sanomaa? Ystäväni Matsuoka Hirokazu sanoi, että häneltä meni kolme kuukautta keskittyneenä opiskelua Raamatun sanoman ymmärtämiseen. Toinen ystäväni Amemori Motoo taas kertoi, että häneltä meni vuosi, ennen kuin hän ymmärsi mistä kristinuskossa oikein on kysymys. Ymmärrätkö Sinä? Kuinka kauan Sinulta meni ymmärtämiseen?

Tämän päivän tekstissä Jeesus osoittaa hyvin tuntevansa meidän kyvyttömyytemme ymmärtää ja ottaa vastaan Hänen sanaansa. ”Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan.”

Lapsen kaltaiset ymmärtävät

Syitä tähän ymmärtämättömyytemme on useita. Niistä pahin lienee se, että me kuvittelemme helposti ymmärtävämme asioita, vaikka todellisuudessa emme niitä ymmärräkään. Kysymys on silloin meidän ennakoasenteistamme ja ennakkoluuloistamme, jotka perustuvat usein perusylpeytemme ja kuviteltuun kaikkietävyyteemme.

Ellemme tule lapsen kaltaisiksi, emme kykene ymmärtämään asioita oikein. Lapsen kaltaisuuden perusominaisuushan on se, että hän tunnustaa oman pienuutensa, voimattomuutensa ja sen ettei hän ymmärrä vielä asioita. Juuri sillä asenteella Jumalan edessä voimme löytää todellisen ymmärryksen. Se alkaa niin kuin Sananlaskut sanovat ”Herran pelosta” eli Herran tunnustamisesta Kuninkaaksi, Valtiaaksi ja kaiken tietäväksi ja taipumisesta Herran edessä parannukseen omasta ylpeydestä ja muista synneistä, jotka sokaisevat sydämemme.

Itsetuntemus

Ymmärtämisen toinen suuri este on se, että emme tunnusta todeksi sitä, minkä Raamattu meistä itsestämme kertoo. Pietari ei myöntänyt Jeesuksen olevan oikeassa hänen heikkoudestaan ennen kuin vasta sitten, kun hän oli langennut kieltämään oman Mestarinsa. Omien surkeiden epäonnistumistensa jälkeen Daavid oppi rukoukseen:

"Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle." (Ps. 139:23-24)

Emme tunne itseämme, ellemmme anna Jumalan tutkia sydäntämme. Vain Herra itse voi viedä meidät oikeaan itsetuntemukseen, sillä se voi tapahtua vain suhteessa Herraan itseensä. Meidän on päästävä Herran valoon nähdäksemme oman tilamme oikein.

Parannuksen tie

Oikean itsensä tuntemisen tie on aina myös parannuksen tie. Se taas on ylpeälle minällemme erittäin vastenmielistä. Ihminen on valmis nöyryymään vasta, kun hänen nöyryytetään. Mutta nöyryyden löytäminen on tie Herran puheen ymmärtämiseen ja vastaanottamiseen. Suurin este ymmärtämättömyytemme on siinä, että synnin soikaisemin silmin pohjimmiltamme rakastamme sitä pimeyttä, jossa synnin tähden olemme, emmekä millään tahtoisi tulla valoon. (Vrt. "totuusleikki", jossa kukin kertoo vuorollaan ringin yhdestä jäsenestä kaikki pahat puolet. Leikki ei koskaan pääse täyttä kierrosta, koska joku jäsen – vastoin sääntöjä - suuttuu armottomasti kuulemastaan totuudesta.)

Osalliseksi Pyhästä Hengestä

Jeesus osoittaa, että meillä ei ole kykyä ymmärtää eikä tuntea totuutta, ellei Pyhä Henki sitä vaikuta meissä. Siksi ensimmäinen ja tärkein asia on tulla osalliseksi Pyhästä Hengestä. Se tapahtuu, kun parannuksessa tunnustamme oman syntisyytemme ja otamme kasteessa vastaan syntien anteeksiantamuksen Golgatalla vuodatetun Jeesuksen uhriveren ansiosta. Kun siten Pyhä Henki on saanut asuinsijan meissä, Hän alkaa ohjata ajatuksiamme, asenteitamme ja tekojamme kaikkeen totuuteen. Hän tekee sen askel askeleelta, niin että lopulta taivaalliseen valtakuntaan päästessämme tiedämme totuuden aivan kaikista asioista, niistäkin, jotka jäivät vielä tässä ajassa salaisuudeksi. Pääsemme ennen kaikkea tuntemaan Herran Jeesuksen ja Isän koko täyteydessään.

Pyhä Henki johtaa kaikkeen totuuteen

Pyhä Henki vie meitä kaikkeen totuuteen avaamalla sydämemme ymmärtämään Jumalan sanaa, Raamattua oikein. Kaikkeen totuuteen johtaminen ei tarkoita kuitenkaan vain teoreettista tietoa asioista, vaan ennen kaikkea sitä, että elämämme eri tilanteissa kuljemme totuuden valossa, elämme totuudessa ja saamme Jumalan totuuden johdatuksen arkielämämme pieniinkin yksityiskohtiin asti.

Kaikkeen totuuteen johtaminen ei rajoitu vain ns. uskonnollisen elämänalueen kysymyksiin. Totuus koskee yhtä lailla ihmissuhteitamme, työtämme ja myös niin sanottua tieteellistä eli tutkimukseen liittyvää totuutta. Kun tiede pyrkii selvittämään vastausta kysymyksiin "mitä ja miten", Jumalan sana antaa sen lisäksi vastauksen kysymyksiin "kuka ja mitä varten". Mutta vaikka ns. tieteellinen tieto ja ns. uskonnollinen tieto näyttävät joissain asioissa olevan syvästikin ristiriidassa, totuus on lopulta vain yksi ja Pyhä Henki vie näissäkin kysymyksissä lopulta Herran oman koko totuuteen.

Pyhä Henki puhuu

Pyhän Hengen johdatus totuuteen on aina persoonallista luonteeltaan. Pyhä Henki vie meidät keskusteluyhteyteen kanssaan. Hän puhu meille Raamatun sanassa. Hän puhuu meidän omalletunnollemme. Pyhän Hengen menetelmään kuuluu ilmoittaa omilleen etukäteen, mitä Herra on tekemässä ja mihin Hänen työnsä lopulta johtavat. Ilmestyskirja on meille annettu kertomaan siitä, mitä edessämme on. Se kertoo, että Herra hallitsee taivaasta käsin tapahtumien kulkua maan päällä kohti lopullista tuomiota ja taivaan valtakuntaa silloinkin, kun meidän luonnollinen silmämme ei näe muuta kuin kauheaa tuhoa, sotia ja hirvittävää jumalattomuutta ja synnin valtaa.

Pyhä Henki kirkastaa Jeesuksen

Pyhän Hengen erityistehtävä elämässämme on korottaa Jeesusta Kristusta, Häntä, jolla on kaikki valta niin historian kulussa kuin henkilökohtaisissa elämänkohtaloisammekin.

Mistä muuten voi tietää, että Pyhä Henki asuu meissä? Sen tietää kahdesta asiasta. Toinen on se, että kun lankeamme syntiin, Pyhä Henki ajaa meidät nopeasti tunnustamaan syntimme, tuomaan sen valoon ja taivuttaa meidät parannukseen ja etsimään anteeksiantamusta Golgatan uhriveressä.

Toinen on se, että Pyhä Henki vie meidät katselemaan Jeesuksen kirkkautta. Hän suuntaa silmämme ulospäin kohti Jeesusta, joka parantaa sairaita, armahtaa syntisiä, kärsii sijaisenaamme Golgatan ristillä, voittaa kuoleman vallan ylönousemuksellaan, istuu Isän oikealla puolella taivaassa hallitsemassa kaikkeutta ja tulee takaisin maan päälle kokoamaan oman kansansa lopulliseen ilojuhlaan taivaassa. Pyhä Henki ikään kuin salaa itsensä ja osoittaa sen sijaan Jeesusta Kristusta ja jakaa Jeesuksen aarteita, elämää, iloa, rakkautta, rauhaa ja Jumalan lapsen oikeutta meille. Pyhä Henki vie meitä ihmettelemään Jeesuksen ihmeellistä nöyryyttä ja pienuutta joulun ihmeessä, mutta myös Hänen ja Isän käsittämätöntä suuruutta ja kunnian kirkkautta.

Osallisuus Pyhän Kolminaisuuden omaisuuteen

Tekstimme viimeisessä jakeessa Jeesus jakaa jotain Pyhän Kolminaisuuden salaisuudesta. Pelastus, pääseminen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen yhteyteen merkitsee sitä, että pääsemme omistamaan kaiken sen, mitä Jumala omistaa. Pääsemme Hänen ilostaan, rauhastaan, rakkaudestaan ja vanhurskaudesta osalliseksi. Pääsemme osalliseksi Hänen taivaallisista lahjoistaan iankaikkisen elämän perinnöstä. Kaiken tämän Isä antoi Pojalleen Jeesukselle ja nyt Pyhä Henki jakaa samaa omaisuutta meidän sydämemme asti. Sen Hän tekee julistamalla eli Sanan kautta.

Pyhä Henki antaa parannuksen elämäksi

Lopuksi haluaisin jakaa esimerkin siitä, miten Pyhä Henki johtaa ihmisen parannuksen kautta Jeesuksen tuntemiseen.

Hirokazu Matsuoka toimii tänään Tokiossa uuden alkavan seurakunnan pastorina. Hän syntyi vuonna 1962 eräässä Tokion monista buddhalaisista tempeleistä. Hänen isänsä oli jo neljännen polven buddhalainen pappi tässä vanhassa temppelissä. Hänen isoisänsä oli Tendai-nimisen buddhalaissuunnan merkittävimpiä johtajia, mutta isä oli vaatimattomampi pappi, joka huolehti temppeliin kuuluvien ihmisten hautajaismenoista ja vainajien palvonnasta. Japanissa kuuluu asiaan, että temppelin papin vanhin poika jatkaa isänsä jalkojen jäljessä. Hirokazun vanhemmasta veljestä tulikin isänsä jälkeen temppelin pääpappi.

Nuoremman veljen olisi ollut lupa hakeutua tavallisiin opintoihin ja normaalin liike-elämän palvelukseen, mutta hänen yläasteella kokemansa koulukiusaaminen herätti hänessä syvän kaipauksen löytää vastaus kysymykseen: ”Miksi olen syntynyt ja mitä varten elän?” Hän tiesi, että hän olisi voinut lähteä toteuttamaan unelmiaan, etsimään yhteiskunnallista asemaa, arvostusta ja menestystä. Mutta hän ei nähnyt mitään järkeä kaikessa sellaisessa, ellei ensin ole löytänyt vastausta itse elämän tarkoitukseen.

Niinpä lukiosta päästyään hänkin päätti lähteä opiskelemaan buddhalaiseksi papiksi Tokion Taisho yliopistoon. Normaalisti papiksi riittää neljän vuoden opiskelu, mutta lahjakkaana ja tunnollisena opiskelijana ja buddhalaisiin harjoituksiin koko sydämestään omistautuneen Hirokazu huomattiin ja häntä rohkaistiin jatkamaan vielä kaksi lisävuotta tutkimustyön parissa. Mutta tuhannet sivut syvällistä buddhalaista filosofiaa ja kokosydämiset uskonharjoitukset eivät tuoneet hänen janoamaansa vastausta elämän peruskysymyksiin kuudessakaan vuodessa. Väsymys alkoi painaa. Saadakseen jotain kevennystä elämäänsä hän alkoi harrastaa korean kielen opiskelua. Asiaan vaikutti osaltaan kanssakäynti Korean temppelistä samaan yliopistoon tulleiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Maa ja sen kulttuuri alkoi kiinnostaa.

Kun hänelle vuonna 1988 tarjottiin mahdollisuus lähteä Souliin sikäläiseen buddhalaiseen yliopistoon valmistamaan väitöskirjaansa, hän tarttui heti tilaisuuteen. Elämä uudessa ympäristössä oli haastavaa ja mielenkiintoista, mutta sisintä hiertävä kysymys elämän tarkoituksesta ei ottanut väistyäkseen taka-alalle.

Vähän ennen joulua eräs ei-kristitty opiskelijatoveri pyysi häntä lähtemään kristillisen kirkon joulujuhlaan seuraksi. Mitään mielenkiintoa kristinuskoa kohtaan Hirokazulla ei ollut, mutta kun Soulin monet kirkot loistivat jouluvalaistuksessa, hänessäkin heräsi uteliaisuus ja hän lupasi lähteä mukaan. Itse tilaisuudesta hän ei juuri mitään ymmärtänyt toisaalta puutteellisen koreankielensä vuoksi ja toisaalta siksi, että hän ei elämänsä missään vaiheessa ollut siihen mennessä törmännyt kristinuskoon. Mutta erään innokkaan kristityn taivuttelemana hän lupasi tulla seuraavana sunnuntaina myös jumalanpalvelukseen, jonka sisältöä hän ymmärsi vielä vähemmän. Mutta kun seurakunnan nuorten ryhmän vetäjä Jeong kysyi, haluaisiko hän aloittaa Raamatun opiskelun, hän vastasi empimättä myönteisesti. Syy oli siinä, että buddhalaisena pappina ja laajasti lukeneena buddhalaisuuden asiantuntijana hän oli jo pitempään tuntenut tarvetta tutustua myös Raamattuun. Kerran hän oli jopa aloittanut lukemisen, mutta se oli jäänyt ensimmäisten sivujen sukuluetteloiden kesken.

Tässä pienehkössä korealaisessa seurakunnassa Raamatun opiskelu tapahtui perusteellisena ryhmätyönä. Ensin kukin sai kotonaan tutkittavaksi tekstin kysymysten valossa, sitten pareittain ja ryhmässä käytiin teksti läpi ja lopuksi vielä kukin kirjoitti yhteenvedon kunkin kerran opinnoistaan ja luki sen seuraavassa kokoontumisessa. Hirokazu, joka oli tottunut järjestelmälliseen ja syvälliseen opiskeluun nautti Raamatun tutkimisesta ja iloitsi myös uusista kristityistä ystäväistä, jotka osoittivat hänelle monenlaista ystävällisyyttä.

Mutta lopulta hän törmäsi seinää vastaan. Kukaan Raamatun lukija ei voi välttää sitä, että Raamattu väittää häntä syntiseksi ja vaatii ihmistä tekemään parannuksen. Mutta koko pienen elämänsä buddhalaista moraalialueella tiukasti noudattaneena Hirokazu on aivan mahdotonta hyväksyä sitä, että hän muka olisi syntinen ihminen. Niinpä hän päätti ilmoittaa hänen henkilökohtaiselle avustajalleen Jeongille, seurakunnan nuorisotyön vetäjälle, että hänen olisi pakko jättää Raamatun opiskelu tästä syystä.

Japanilaiseen tapaan hän ei kuitenkaan halunnut sanoa asiaa suoraan, vaan päätti kirjoittaa kirjeen. Hän vei sen torstaina postitoimistoon ja lähetti sen pikakirjeenä. Normaalisti se olisi

ollut seuraavana päivänä perillä, mutta jostain sekaannuksesta johtuen se saapuikin perille vasta seuraavana keskiviikkona. Hänen palattuaan postitoimistosta soi puhelin. Jeong pyysi häntä kotiinsa illalliselle ja Hirokazu päätti mennä ajatellen, että ehtii hän asiansa keskustella sitten, kun kirje on saapunut perille. Lauantaina Jeong soitti taas eikä osoittanut oirettakaan siitä, että olisi saanut kirjeen. Tällä kertaa hän pyysi Hirokazua luokseen yöpymään niin, että sunnuntaiaamuna menisivät sitten yhdessä kirkkoon. Samalla hän lupautui auttamaan ilta-päivän Raamatun opiskelun yhteenvedon tekemisessä. Hirokazu meni, koska päätti odottaa kirjeen saapumista.

Senkertainen tutkistelu oli tekstistä: ”Aika on täyttynyt. Jumalan valtakunta on tullut lähelle, tehkää parannus ja uskokaa evankeliumiin.” (Mk.1:15) Normaalin yhteenvedon lisäksi tehtäväksi oli annettu kirjoittaa omin sanoin parannuksen tekijän rukous. Yhteenvedon Hirokazu sai jotenkuten kirjoitetuksi, mutta parannuksen tekijän rukousta hän ei millään saanut kirjoitetuksi. ”Eihän hän ollut mikään syntinen! Miten hän olisi voinut kirjoittaa parannuksen tekijän rukouksen?” Useita tunteja hän istui tyhjän paperin edessä. Meni nukkumaan ja jatkoi yritystä varhain sunnuntaiaamuna yhtä huonolla menestyksellä. Lopulta vähän ennen kuin heidän piti lähteä kirkolle, hänelle välähti. Voisihan hän yrittää kirjoittaa rukouksen kuvittelemalla millaisen sen pitäisi olla, jos hän olisi sattunut olemaan syntinen. Kynä alkoi lentää: ”Jumala, olen tähän asti elänyt piittaamatta Sinusta mitään. Anna anteeksi. Olen syntinen enkä ansaitse tulla armahdetuksi, mutta ole minulle armollinen...” Koko paperi täyttyi tekstillä ja hän huokasi helpottuneena.

Menomatkalla kirkkoon Jeong tarkisti tekstin ja lausui: ”Tätä päivää olen odottanut!” Mutta Hirokazu ei ymmärtänyt, mistä oli kysymys, sillä hän oli kirjoittanut vain tekstin vastauksena tehtävänantoon. Raamatun opiskelu alkoi jumalanpalveluksen jälkeen ja tuli hänen vuoronsa lukea yhteenvedo. Mutta kun hän alkoi lukea kirjoittamaansa rukousta tapahtui ihme. Kyyneleet alkoivat valua vuolaina hänen silmistään ja töin ja tuskin hän kykeni pysymään pystyssä sydämensä murtumiselta. Kun rukous loppui, hänen sydämensä täytti sanoinkuvaamaton rauha ja ilo. Siinä hetkessä pyyhkäistiin pois hänen sydämensä ahdistava kysymys siitä, miksi elämä on niin tyhjää ja merkityksetöntä. Hänen sisimpänsä täytti vahva varmuus siitä, että Jumala elää. Jeesus on Totuus. Hän on Jeesuksen oma, ja Jeesus johtaa hänen elämäänsä. Jeesus itse on vastaus elämän tarkoitukseen.

Hirokazu oli toki buddhalaisuutta tutkimalla oppinut paljon ja monenlaista, mutta se oli ollut pelkkää pään tietoa, joka ei ollut antanut mitään voimaa. Pikemminkin mitä enemmän hän oli Buddhia rukoillut ja ajatellut pääsyä buddhalaiseen puhtaaseen maahan, sitä enemmän hän oli alkanut epäillä kaiken sen todellisuutta. Mutta kun hän uskoi Jeesukseen, joka kuoli hänen tähtensä ristillä ja nousu kuolleista ja käänsi sydämensä Jumalan puoleen, pelastuksen käsi tarttui häneen ja antoi hänelle uuden elämän. Siinä ei ollut kysymys vain pään tiedosta tai päänäpintymästä vaan todellisesta kokemuksesta. Samalla hän sai varmuuden siitä, että hän pääsee taivaaseen. Hän sai elämälleen selkeän päämäärän. Hän on matkalla kohti Jumalan taivaallista valtakuntaa.

Tämä väkevä muutos Hirokazussa tapahtui kaikkien muiden osanottajien silmien edessä. Pian hänet kastettiin. Hän lopetti välittömästi opintonsa buddhalaisessa yliopistossa ja keskittyi korean kielen opintoihin. Sitten hän matkusti Tokioon kertomaan äidilleen uudesta elämästään. (Isä oli vähän aikaisemmin kuollut.) Palattuaan Souliin hän sai parin viikon päästä puhelun äidiltään, joka oli tullut Souliin häntä tapaamaan. Mennessään hotellille, jossa äiti odotti, hän joutuikin kohtaamaan Tokion Taisho yliopiston entisiä professoreitaan ja Tendai -suunnan johtavia munkkeja, jotka olivat tulleet äidin mukana käännyttämään häntä takaisin buddhalaisuuteen. Monenlaista vastustusta hän joutui kokemaan, mutta sitä suuremmaksi kasvoi hänessä pelastuksen ilo.

Lopulta Herra johti hänet takaisin Tokioon, missä hän pian avioitui Koreassa tapaamansa kristityn neidon kanssa. Työskennellen kristillisessä kustannusliikkeessä hän aloitti opintonsa tokiolaisessa teologisessa seminaarissa, mistä hän valmistui pastoriksi 1996. Tätä nykyä hän toimii Miyadai Nozomi kirkon pastorina Tokion tuntumassa ja kiertää myös eri puolilla Japania evankelistana. Hän kertoo kohtaavansa Japanissa yllättävän paljon uskonnollista etsintää, joka suuntautuu paljossa perinteisen buddhalaisuuden suuntaan. Mutta tuo etsintä kertoo sen, että japanilaisten korviin on juuri nyt saatava evankeliumin hyvä uutinen, joka yksin voi pelastaa ihmisen.

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo löytänyt elämän tarkoituksen ja ilon siinä, että saat elää Jeesuksen kanssa ja Hänen Henkensä avaa sinulle päivittäin Vapahtajan kasvoja Raamatun sanan kautta. Ellet, Herra kutsuu Sinua tänään parannukseen, tunnustamaan totuuden itsestäsi ja kääntymään pyytämään armahdusta Jeesuksen uhriveren tähden.

Jos tunnet jo Vapahtajan, Herra kutsuu Sinua tuntemaan yhä syvemmin oman kirkkautensa, niin että ilo Hänestä saisi vallata sydämesi siihen määrään asti, että itä pulppuaisi myös ympärillä olevien ihmisten elämään.